

Sygn. akt VIII Pz 117/18

POSTANOWIENIE

Dnia 28 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Teresa Kalinka

Sędziowie: SSO Grzegorz Tyrka

SSR del Anna Capik –Pater (spr.)

po rozpoznaniu sprawy na posiedzeniu niejawnym w dniu 28 grudnia 2018r. w G.

w sprawie M. B. , S. K.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w J.

o świadczenie rekompensacyjne

na skutek zażalenia pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w J.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 19 lipca 2018r. *sygn. akt* VI P 825/17

p o s t a n a w i a:

zmienić postanowienie z dnia 19 lipca 2018r. w ten sposób, że przyznać ze Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego w Gliwicach) na rzecz pozwanej kwotę 147 zł (sto czterdzieści siedem złotych) , tytułem nienależnie pobranej opłaty sądowej.

(-) SSR del Anna Capik –Pater (spr.) (-) SSO Teresa Kalinka (-) SSO Grzegorz Tyrka

Sędzia Przewodniczący Sędzia

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 lipca 2018r. w sprawie o sygn. VI P 825/17 z powództwa S. K., M. B. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedziba J. o rekompensatę z tytułu prawa do bezpłatnego węgla w przedmiocie wniosku pozwanej z dnia 3 lipca 2018r. o zwrot opłaty sądowej w kwocie 147 zł Sąd Rejonowy oddalił wniosek.

W uzasadnieniu wskazał, że w dacie składania wniosku o zwrot opłaty sądowej znaki opłaty sądowej za pomocą których ją uiszczono nie mogły być już wykorzystywane. Zgodnie bowiem z §12 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 marca 2016r. w sprawie sposobu uiszczania opłat sądowych w sprawach cywilnych znaki opłaty sądowej wydane na podstawie wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 9 pkt. 1 ustawy z dnia 28 lica 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2016r. mogą być wykorzystywane do wyczerpania zapasów, nie dłużej jednak niż do dnia 30 czerwca 2018r. Sąd Rejonowy argumentował, że w dacie złożenia wniosku przez pozwaną o zwrot nadpłaconej opłaty znaki opłaty sądowej nie posiadały już waloru znaków sądowych.

Zażalenie na przytoczone postanowienie wywiodła pozwana zarzucając mu naruszenie prawa procesowego tj. art. 80 pkt. 1 ustawy o kosztach sądowych poprzez przyjęcie, że w postępowaniu nie było różnicy pomiędzy kwotą faktycznie uiszczoną przez stronę a opłatą, która powinna zostać przez stronę uiszczona na podstawie przepisów prawa i w wysokości w nich określonej oraz naruszenie prawa procesowego tj. §12 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 marca 2016r. w sprawie sposobu uiszczania opłat sądowych w sprawach cywilnych poprzez uznanie, że w dacie złożenia wniosku o zwrot nadpłaconej opłaty znaki opłaty sądowej nie posiadały waloru znaków sądowych, a co za tym idzie nie przedstawiały nadpłaconej opłaty.

Pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zwrot opłaty sądowej w kwocie 147,00 zł , ewentualnie uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, zasądzenie od pozwanych na rzecz powodów kosztów postępowania zażaleniowego wg norm przepisanych oraz o rozpoznania zażalenia jako oczywiście uzasadnionego w trybie ary. 395 §2 k.p.c przez Sąd Rejonowy w Gliwicach.

Sąd Okręgowy zważył

zażalenie jest zasadne.

Z art. 80 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych wynika, że Sąd z urzędu zwraca stronie różnicę pomiędzy opłatą pobraną od strony a opłatą należną. Przedmiotem zwrotu nie jest zatem opłata w rozumieniu art. 3 ust 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, ale kwota nienależna od momentu jej pobrania, bez względu na to jakie przyczyny leżały u podstaw jej uiszczenia.

W dniu 29 czerwca 2018r. pozwana nadała na pocztę pismo na którym uiszczała znakami opłaty sądowej opłatę w wysokości 160 złotych. Wówczas w oparciu o tę opłatę wydano pozwanej kopie wyroku. Pozostała zatem część opłaty (kwota 147 zł) była niezależnie pobrana niezależnie od przyczyn uiszczenia jej w zawyżonej kwocie. To opłata była nienależna, sposób jej uiszczenia przy pomocy znaków był jedną z technicznych możliwości opłacenia pisma. Cała opłata 160 zł została uiszczona w dniu nadania tj. 29 czerwca 2018r. Część wykorzystał Sąd zaliczając ją na poczet opłaty od pisma stanowiącego wniosek o wydanie kopii wyroku (14 zł) pozostała część winien Sąd z urzędu zwrócić po myśli powołanego art. 80 ust. 1 u .k.s.c . Niekonsekwentnym jest traktowanie części z opłaty uiszczonej przy pomocy znaków opłaty sądowej przed 1 lipca 2018r. – 14 zł , jako tej jeszcze aprobowanej, na podstawie której wydano kopię orzeczenia, a pozostałej części jako tej, co do której zwrotu Sąd nie jest zobowiązany, mimo tego , że w obowiązujących na dzień 29 czerwca 2018r. znakach opłaty sądowej uzyskał kwotę całą tj. 160 złotych.

Dodatkowo słusznie podniosła pozwana, że to Sąd z urzędu zwraca stronie niezależnie pobraną opłatę i data złożenia wniosku w tym zakresie nie miała znaczenia dla możliwości uzyskania zwrotu.

Z podanych wyżej przyczyn Sąd na podstawie art. 386§1 k.p.c. i 397§1 k.p.c. stosując art. 80 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych orzekł jak w pkt. 1 postanowienia.

Kwota zaś poniesionej przez pozwaną opłaty od zażalenia w wysokości 30 złotych zostanie zwrócona zarządzeniem przez Sąd Rejonowy w oparciu o art. 95 ust 2 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych

(-) SSR del Anna Capik –Pater (spr.) (-) SSO Teresa Kalinka (-) SSO Grzegorz Tyrka

Sędzia Przewodniczący Sędzia